

דָּבַר אַחַר, וְיֹצֵר רוּחַ אָדָם בְּקִרְבוֹ, בְּקִרְבוֹ
דָּאָדָם מִמֶּשׁ. בְּגִין דְּכַד אַתְּבְּרִי בַר נֶשׁ,
וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב לֵיהּ נִשְׁמַתְיָהּ, וְנִפְיָק
לְאֹרִיא דְעֵלְמָא. הֵהוּא רוּחָא דְבַגְוִיָּהּ, לֹא
אֲשַׁכַּח גּוֹפָא לְאַתְפְּשֵׁטָא בַּגְוִיָּהּ, וְקִימָא בְּסִטְרָא
חַד בַּגְוִיָּהּ.

וְכַשְׁאַדָּם מִתְפַּשֵּׁט גּוֹפּוֹ, אוֹתָהּ
הַרוּחַ מִתְפַּשֵּׁט וְנוֹתְנָת בּוֹ כַח.
וְכֵן כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף מִתְגַּדֵּל, כִּף
הַרוּחַ נוֹתְנָת בּוֹ כַח שִׁיתְחַזֵּק
הָאָדָם עִמָּה, וּמִשּׁוֹם כִּף יֵצֵר רוּחַ
אָדָם בְּקִרְבוֹ מִמֶּשׁ.

וְאִם תֵּאמַר, יֵצֵר רוּחַ אָדָם מֵהַ
זֶה? מִשּׁוֹם שֶׁהַרוּחַ הִיא צְרִיכָה
כַח שֶׁלְמַעַלָּה יוֹתֵר לְהַסְתִּיעַ
עִמָּה, וְעַל כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הוּא יֵצֵר רוּחַ אָדָם בְּקִרְבוֹ, וְנוֹתֵן
לוֹ סִיוֵעַ לְאָדָם.

בֵּא רְאֵה, כִּשְׁאוֹתָהּ הַרוּחַ צְרִיכָה
סִיוֵעַ - כְּמוֹ שֶׁהוּא אוֹתוֹ הָאָדָם
וְכְמוֹ שֶׁאוֹתוֹ הַגּוֹף נִתְקַן, כִּף גַּם
מִתְקַנְיָם לוֹ אֶת אוֹתָהּ הַרוּחַ
וּמוֹסִיפִים לוֹ רוּחַ לְהַתְמַקֵּן, וְזֶה
הוּא יֵצֵר רוּחַ אָדָם בְּקִרְבוֹ.

וְכֵן רְאֵה, כִּינּוֹן שְׂאֵבֵד יוֹסֵף
מֵאֲבִיו, יַעֲקֹב אֲבִד אוֹתָהּ תּוֹסֵפֵת
הַרוּחַ שֶׁהִיָּתָה בּוֹ, וְהַסְתַּלְקָה
מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה. אַחַר כִּף מֵהַ
כְּתוּב? (בְּרֵאשִׁית מֵה) וַתַּחֲיוּ רוּחַ
יַעֲקֹב אֲבִיהֶם. וְכֵי עַד עֲכָשׁוּ הָיָה
מֵת? אֲלֵא אוֹתָהּ תּוֹסֵפֵת הַרוּחַ
הַסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ הַשְּׂכִינָה וְלֹא

הִיָּתָה בְּתוֹכוֹ, מִשּׁוֹם שֶׁהַעֲצָב
שֶׁהָיָה בּוֹ גָרַם לוֹ, (וְאִם נִרְמָה לוֹ לֵיתָה)
שֶׁלֹּא הִיָּתָה רוּחַ בְּקִיּוּמָהּ, וּמִשּׁוֹם
כִּף וַתַּחֲיוּ רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם.

וְכֵן כְּתוּב וַיֵּרָא יַעֲקֹב, שְׁעַד
עֲכָשׁוּ לֹא הִתְבַּשֵּׂר. מִנֵּינָה הָיָה
יּוֹדֵעַ? אֲלֵא וַיֵּרָא יַעֲקֹב, שֶׁרָאָה
אֶת כָּל דִּירֵי הָאָרֶץ שֶׁהוֹלְכִים
לְמִצְרַיִם וּמִבְּיָאִים תְּבוּאָה. זֶהוּ
שְׂכֵתוֹב וַיֵּרָא יַעֲקֹב.

וְכֵן בַּר נֶשׁ אֲתַפְּשֵׁט גּוֹפִיָּהּ, הֵהוּא רוּחָא
אֲתַפְּשֵׁט, וְיְהִיב בֵּיהּ חֵילָא, וְכֵן פְּגוּוֹנָא
דְּגוֹפָא אַתְּרַבִּי, הֵכִי רוּחָא יְהִיב חֵילָא בֵּיהּ,
לְאַתְתַּקְפָּא בַר נֶשׁ בְּהִדְיָהּ. וּבְגִין כִּף יוֹצֵר רוּחַ
אָדָם בְּקִרְבוֹ מִמֶּשׁ.

וְאִי תִימָא יוֹצֵר רוּחַ אָדָם מֵהוּ, בְּגִין דִּהֵהוּא
רוּחָא, אֲצִטְרִיךְ חֵילָא דְלַעֲיֵלָא יַתִּיר
לְאַסְתִּיעָא בְּהִדְיָהּ. וְעַל דָּא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
אִיהוּ יוֹצֵר רוּחַ אָדָם בְּקִרְבוֹ, וְיְהִיב לֵיהּ סִיוֵעָא
כְּבַר נֶשׁ.

תָּא חֲזִי, כִּד הֵהוּא רוּחָא אֲצִטְרִיךְ סִיוֵעָא,
פְּגוּוֹנָא דְאִיהוּ הֵהוּא בַר נֶשׁ, וּכְגוּוֹנָא
דִּהֵהוּא גּוֹפָא אַתְתַּקֵּן, הֵכִי נִמְי הֵהוּא רוּחָא
מִתְקַנֵּין לֵיהּ, וְאוֹסְפִין לֵיהּ רוּחָא לְאַתְתַּקְנָא.
וְדָא הוּא יוֹצֵר רוּחַ אָדָם בְּקִרְבוֹ.

וְתָא חֲזִי, כִּינּוֹן דְאַתְאֲבִיד יוֹסֵף מֵאֲבִיו, יַעֲקֹב
אֲבִיד הֵהוּא תּוֹסֵפֵת רוּחָא דִּהוּהָ לֵיהּ,
וְאַסְתַּלְקַת מִנֵּיהּ שְׂכִינְתָא. לְבַתֵּר מֵהַ כְּתִיב,
(בְּרֵאשִׁית מֵה) וַתַּחֲיוּ רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם. וְכֵי עַד הַשְּׂתָא

(דף קצו ע"ב) מֵית הָוָה. אֲלֵא הֵהוּא תּוֹסֵפֵת רוּחָא
אֲסְתַּלַּק מִנֵּיהּ שְׂכִינְתָא, וְלֹא הָוָה בַּגְוִיָּהּ. בְּגִין
דְעֲצָבוֹנָא דִּהוּהָ בֵּיהּ גְרָמָא לֵיהּ, (וְאִי נִרְמָא לֵיהּ תָּא)
דְלֹא הָוָה רוּחִיָּהּ בְּקִיּוּמִיָּהּ. וּבְגִין כִּף וַתַּחֲיוּ רוּחַ
יַעֲקֹב אֲבִיהֶם. וְהֵכָא כְּתִיב וַיֵּרָא יַעֲקֹב, דְעַד כְּעַן
לֹא אֲתַבְּשֵׂר, מִנָּא הָוָה יָדַע. אֲלֵא וַיֵּרָא יַעֲקֹב,

דִּחְמָא לְכָל דִּירֵי אַרְעָא דְאֲזֵלִי לְמִצְרַיִם, וּמִיִּיתָן
עֲבוּרָא הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיֵּרָא יַעֲקֹב.